

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 338

İcra ve İflas Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Tasarısı ile İstanbul Milletvekili Feridun Şakir Ögünç ve 6 Arkadaşının ve İstanbul Milletvekili İmren Aykut ve 3 Arkadaşının 2004 Sayılı İcra İflas Kanununun 3890 Sayılı Kanunla Değişik 206 ncı Maddesinin 4 üncü Fıkrasının Birinci Sırasının Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi ve Adalet Komisyonu Raporu (1/690, 2/99, 2/226)

T. C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : K. K. Gn. Md.

18/101-1857/07991

6.5.1985

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı tarafından hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 3.5.1985 tarihinde kararlaştırılan «İcra ve İflas Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Tasarısı» ile gerekçesi ekli olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Turgut Özal

Başbakan

İCRA VE İFLAS KANUNUNUN BAZI MADDELERİNİN DEĞİŞTİRİLMESİNE DAİR KANUN TASARISI

GENEL GEREKÇE

1932 yılında 2004 sayılı Kanunla yürürlüğe girmiş bulunan İcra ve İflas Kanunu, o günden bu yana 2228 sayılı Kanunla 1933 yılında, 3890 sayılı Kanunla 1940 yılında, 51 sayılı Kanunla 1962 yılında, 538 sayılı Kanunla 1965 yılında, 1045 sayılı Kanunla 1968 yılında ve 2494 sayılı Kanunla 1981 yılında değişiklik görmüştür. Bu değişikliklerden bazıları ayrıntılı ve geniştir.

Kanundaki değişik nedenlerinden en önemlisi, alacaklı ile borçlunun karşıt menfaatlerinde uzlaşma sağlamadaki güçlüklerdir. Diğer bir neden de, kaynak İsviçre Federal Kanunu ilkelerinin, memleketimiz şartlarına giderek uydurulması ihtiyacının duyulmasıdır. Yapılan değişikliklerle Mehaz Kanundan uzaklaşırken ülke gerçeklerine daha çok yaklaşma sağlanmıştır.

Buna rağmen, Kanunun, bugün için aksayan yönleri yine de mevcuttur. Ayrıca, dünyanın ve bu arada ülkemizin ekonomisinde önemli değişimler olmuş ve özellikle hızlı bir enflasyon sürecine girilmiştir. Bu süreçte alacaklıların hakları önemli ölçüde kayba uğramış ve sonuçta borç ve alacak ilişkilerindeki sağlıklı yapı bozulmaya yüz tutmuştur.

İcra dairelerinde uygulanan ve Borçlar Kanunu ile Ticaret Kanunundan kaynaklanan % 5 ve % 10'luk faiz oranlarının yetersiz olduğu görüşünden hareket eden, faiz oranlarını günün şartlarına uygun hale getiren 3095 sayılı «Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun» 19.12.1984 tarihli Resmî Gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.

İcra ve İflas Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine dair bu Kanun Tasarısı, Kanunun aksayan diğer yönlerinin düzeltilmesi ile günün şartlarına uygunluğunu sağlama amacına yöneliktir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Kanunun 5 inci maddesinde, icra ve iflas görevlilerinin, kusurlarından meydana gelen zarar ve ziyandan mesul oldukları ve haklarında açılan mesuliyet davasında Devletin de hasım gösterilebileceği hükme bağlanmaktadır.

1982 Anayasasının 129 uncu maddesinin beşinci fıkrasında ise, kamu görevlilerinin işledikleri kusurlardan doğan tazminat davalarının, kendilerine rücu edilmek kaydıyla ancak idare aleyhine açılabileceği ifade edilmektedir.

Bu durumda, Kanunun 5 inci maddesi hükmü Anayasanın 129 uncu maddesiyle getirilen yeni kurula aykırı düşmektedir.

Tasarının 1 inci maddesi ile Kanunun 5 inci maddesi Anayasaya uygun hale getirilmektedir. Bu hale göre, icra ve iflas görevlilerinin kusurlarından doğan tazminat davaları ancak idare aleyhine açılabilecektir. İdare, tazminat ödemeye mahkûm edilmesi durumunda, ödediği tazminat miktarınca görevliye rücu edecektir. Bu tazminat davaları ile rücu davaları adliye mahkemelerinde bakılacaktır.

Madde 2. — Kanunun 6 ncı maddesinde, icra dairesince tahsil edilen paraların ve 88 inci maddede sayılan değerli şeylerin ilgili memur tarafından zimmete geçirilmesi halinde, Devletin hak sahiplerine karşı birinci derecede sorumlu olduğu kabul edilmiştir. Ancak, bu hüküm yeterli olmamaktadır. Şöyle ki, kasada mevcut paraların zimmete geçirilmesi halinde, kasada geri kalan paralar alacaklılar arasında, garameten dağıtılmakta, mesela; kasadaki 400 000 liradan 100 000 lirası zimmete geçirilmişse, 1 000 lira alacağı olana % 25 noksanı ile 750 lira ödemekte ve ödenmeyen kısım için bir belge verilmektedir. Eğer zimmet makbuz veya defter kayıtlarının tahrifi suretiyle vuku bulunmuşsa, zarar belli alacaklı üzerinde kalmakta ve sadece bu alacaklıya ödeme yapılmayıp kendisine alacağını gösterir belge verilmektedir. Alacaklı ise, Devletten bu alacağını alabilmek için, bu belgeyle Devlet aleyhine sorumluluk davası açmak ve bunu hükmen tespit ettirmek zorunda kalmaktadır.

İcra veznesine alacaklı adına yatırılan para Devletin sorumluluğu altındadır. Bu paranın görevli memurca zimmete geçirilmesi halinde, alacaklıyı noksan para almak ve aynı zamanda Devlet aleyhine dava açmak ve alacağını çok geç almak durumunda bırakmak hakkaniyet ilkeleri ile bağdaşmamaktadır.

Bu bakımdan, icra ve iflas işlemleri sebebiyle alınan paraların ilgili memur tarafından zimmete geçirilmesi halinde, zimmete geçirilen miktarın hükme hacet kalmaksızın hazine tarafından icra veznesine ödemesi zarurî görülmüş, madde bu nedenle değiştirilmiştir.

Madde 3. — Kanunun 13 üncü maddesinde, icra ve iflas görevlilerinin murakabesi ile haklarında verilecek disiplin cezaları düzenlenmiştir.

İcra ve iflas görevlilerinin disiplin sorumluluğuna ait hükümlerin 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 237/b maddesi ile yürürlükten kalktığı ve 657 sayılı Kanunda disiplin hükümlerinin konuyu daha teferuatlı ve uygun olarak düzenlediği düşüncesiyle 13 üncü madde ele alınmış ve yeni şekilde Tasarıya dahil edilmiştir.

Madde 4. — Bu madde ile Kanunun 59 uncu maddesi değiştirilmektedir.

62 nci maddenin ikinci fıkrasına göre, takibe itiraz eden borçlu itirazla birlikte tebliğ masrafını ödemiş ise itiraz etmemiş sayılmaktadır. Bu hüküm 538 sayılı Kanunla 1965 yılında kanuna girmiştir. Bu hüküm karşısında, bilgisizlik nedeniyle itirazla birlikte tebliğ posta masrafını ödemeyen borçlular, büyük miktarları bulan ve varlığı sabit olmayan alacak iddialarının tazyiki altında bırakılmaktadır.

Yakınlara neden bu aksaklığı önlemek için, takip talebinde bulunan alacaklının talepte bulunduğu anda diğer masraflarla birlikte borçlunun yapabileceği itirazın tebliğ masrafını da ödemesi zorunluluğu getirilmektedir. Bu halde, borçlunun yapacağı bir masraf alacaklıya yüklenmiştir, ama, alacaklı ilk ödenen paradan masraflarını alabileceği gibi, ayrıca, borçlunun haksız olarak varlığı sabit olmayan alacaklı iddialarının tazyiki altında bırakılmasından daha az mahzurlu olacaktır.

Madde 5. — 4 üncü madde ile değiştirilen 59 uncu madde paralelinde 62 inci maddede de değişiklik yapılmaktadır.

Madde 6. — Kanunun 68 inci maddesi, itirazın tetkik merciince kesin olarak kaldırılması ya da bu talebin reddi halinde, tazminata hükmolunmasını kabul etmemiştir. Bu olanak, sadece, kambiyo senetlerine mahsus takiplerde öngörülmüştür.

Tetkik merciine başvurup haksız itirazda bulunan ve işi uzatan borçludan, alacağı olmadığı halde borçlu hakkında haksız olarak takipte bulunan alacaklıdan, tazminat isteme hakkı tanımak kötü niyetle mücadele için yararlı olacaktır.

Bu yönden, maddeyle, tetkik merciindeki itirazın kaldırılması davasında da tazminata hükmolunması yolu açılmaktadır.

Madde 7. — Kanunun 68 inci maddesinde olduğu gibi, 68/a maddesinde de, itirazın muvakkaten kaldırılmasında alacaklı ya da borçlu lehine tazminat verilmesi kabul edilmemiştir.

68 inci madde değişiklik gerekçesinde ifade edilen nedenlerle bu maddede de tazminat verilmesi yoluna gidilmektedir.

Madde 8. — Kanunun 75 inci maddesinde mal beyanında bulunma süresi gösterilmektedir. Maddede, itirazın iptali davası açılması ve bu davanın kabulü halinde, borçlunun mal beyanında bulunması süresi konusunda bir açıklık bulunmamaktadır.

Maddede yapılan değişiklikle, itirazın iptali deyimi eklenmek suretiyle bu boşluk doldurulmaktadır.

Madde 9. — Bazı takiplerde, alacaklı ile borçlu icra dairesinde taksit sözleşmesi yapmakta ve bu suretle borcun daha rahat bir şekilde ödenmesi sağlanmaktadır. Taksitle yapılan ödemelerin devamı sırasında çoğu kez kanunun haciz talebi için aradığı bir yıllık süre dolmaktadır. Taksit ödemelerinin borçlu tarafından ihlali halinde, süre geçtiği için alacaklı haciz talebinde bulunamamakta ve bakiye alacağını tahsilde zorlukla karşılaşmaktadır.

Bu mahzurları bertaraf için, 78 inci maddede yapılan değişiklikle, taksit sözleşmesinin ihlaline kadar geçen sürenin, haciz isteme süresinin hesabında nazara alınmayacağı ilkesi getirilmektedir.

Madde 10. — 79 uncu maddeye göre, haczedilecek mallar başka bir yerde ise, haciz talebini alan takibin yapıldığı icra dairesi, haczin yapılmasını malların bulunduğu yerin icra dairesinden istemekte, yani, o yer icra dairesini istinabe etmektedir. Malların haczi, ancak buldukları yer icra dairesi tarafından yapılmaktadır. Bu icra dairesince yapılan hacizde ihtilaf çıkması halinde, örneğin haczedilemeyecek bir malın haczedilmesi durumunda, yapılacak şikâyetin talimatı veren icra dairesinin bağlı olduğu merci tarafından incelenmesi işlerin uzamasına neden olmaktadır.

79 uncu maddede yapılan değişiklik ile hacizden doğan şikâyetlerin istinabe olunan icra dairesinin tabii olduğu tetkik merciince incelenmesine imkân getirilmekte ve 360 inci madde ile de paralellik sağlanmaktadır.

Madde 11. — Uygulamada, haczedilen malların muhafaza altına alınmasının istenilmesi halinde, mahcuz malların konulacağı depo ve garaj temini büyük güçlükler arz etmektedir. 88 inci maddeye eklenen fıkra ile, Adalet Bakanlığının mahcuz malların muhafaza edilebileceği depo ve garajlar açmasına imkân verilmekte ve sorun kısmen çözüme kavuşturulmaktadır. Bütün il ve ilçelerde bu nevi yerler açılmasının imkânsızlığı nedeniyle depo ve garajlar, Bakanlıkca uygun görülecek yerlerde açılacaktır. Maddeye eklenen son fıkra ile ayrıca depolardaki malların birikimini önleyecek ve tasfiyesini sağlayacak imkân da getirilmektedir.

Madde 12 — Satışın takibi başlıklı 109 uncu maddenin ikinci fıkrası olan «muvakkaten haczedilmiş olan mallarla ihtiyaten haczedilen mallar ancak 113 üncü maddenin son fıkrasında yazılı hallerde satılabilir» hükmü muvakkat haciz halinde başlıklı 108 inci madde ile ilgilidir. Bu hüküm, konusu itibarıyla 109 uncu

maddede yer almaması gereken bir hüküm olması nedeniyle bu maddeden çıkarılmakta ve asıl yeri olan 108 inci maddeye dahil edilmektedir.

Madde 13. — Mahcuz malların ihale yoluyla satışında, birinci artırmada kıymetinin % 75'ini bulması aranmakta ise de, ikinci artırmada mal en çok artıranın üstünde bırakılmaktadır. Bunun sonucu, ikinci artırmada mahcuz mallar büyük çoğunlukla çok düşük fiyatla satılmakta ve borçluların mağduriyetlerine sebebiyet verilmektedir.

Bu mahzuru bertaraf için, 116 ncı maddenin ikinci fıkrası değiştirilmekte, ikinci artırmada satışın yapılabilmesi için malın tahmin edilen kıymetinin % 50'sini bulması şartı getirilmekte ve borçluların aşırı zarar görmesi önlenmektedir.

Madde 14. — 119 uncu maddede, muhammen değeri bin lirayı geçmeyen mahcuz malların satışının pazarlık suretiyle yapılmasına imkân verilmektedir.

Günün ekonomik şartları karşısında bin lira bugün için çok düşük kaldığından, maddede yapılan değişiklikle, bu miktar yükseltilmekte ve maddenin işlerliği sağlanmaktadır. Pazarlıkla satışta, bundan böyle, haczedilen her bir malın tahmin edilen değeri esas alınacaktır.

Madde 15. — Tasarının 13 üncü maddesiyle 116 ncı maddede yapılan değişikliğe paralel olarak 129 uncu madde de ele alınmakta ve aynı gerekçelerle değiştirilmekte, gayrimenkul ihalelerinde ikinci artırmada % 50 şartı getirilmektedir.

Madde 16. — Kanununun 133 üncü maddesinin ikinci fıkrasında, alıcı tarafından ihale bedelinin ödenmemesi sonucu ihalenin feshi halinde, yapılan ikinci ihaledeki ihale bedeli ile ilk ihalede teklif edilen bedel arasındaki farktan, ihalenin feshine sebep olan ilk alıcı mesul tutulmuştur.

Ancak, kanunun bu hükmü uygulamada karşılaşılan pek çok güçlüğü karşılayacak durumda değildir. Örneğin; satışa çıkarılan mal tahmini kıymeti olan yüzbin liranın üstünde yüzellibin lira bedelle (A) ya ihale edilmiş, ödenmemesi sebebiyle ihale feshedilmiş, sonradan aynı gayrimenkul (B) ye yüzaltmış bin liraya ihale edilmişse de ihale, bedelin yatırılmaması nedeniyle yeniden feshedilmiş ve bilahare (C) ve yüzyetmişbin liraya ihale edilmiş ve bedel yatırılmadığı için ihale yine feshedilmiş, nihayet yüzotuzbin liraya (D) ye ihale edilmiş, ihale bedeli yatırılarak ihale kesinleşmiş ise, kendi teklif ettikleri bedeller ile son ihale bedeli arasındaki farktan alıcılar (A) ve (B) de sorumlu olacaklardır. (A) ihalenin feshine sebep olduktan sonra, ihaleyi uzatmak amacıyla (B) ve (C) ile anlaşip onları ihaleye sokmuş ve ihale bedelini yatırmamalarını sağlamışsa sorumluluk şekli değişecek midir.

Maddede bu ve benzeri sorunlara açık çözüm getirilmiştir. İhaleye girip daha sonra ihale bedelini yatırmamak şeklindeki davranış Borçlar Kanununun 41 inci maddesine uyan bir haksız fiil sayılması gerektiğinden, karşılaşılan soruna bu açıdan bakılmış ve madde buna uygun yeniden düzenlenmiştir.

Madde 17. — İcra marifetiyle satılan gayrimenkullerin alıcısına teslimde güçlüklerle karşılaşmaması ve borçlu ile gayrimenkulu işgal eden arasında muhtemel suiniyetli anlaşmaları önlemek amacıyla 135 inci maddenin ikinci fıkrası değiştirilmekte ve 27 ve 276 ncı maddelere paralel olarak, aktin usulüne uygun bir şekilde hazırlanmış resmî bir belgeye dayanması şartı getirilmektedir.

Madde 18. — Kanununun 150 b maddesinde, kiraya verilmiş rehinli gayrimenkul kiracısının işlemiş kiralari icra dairesine ödememesi ihtimalini bertaraf için, bu ödemeyi sağlayacak müeyyide getirilmektedir.

Madde 19. — Kanununun 162 ncı maddesi değiştirilmekte ve günün ekonomik şartları göz önüne alınarak, borçluların, deftere geçirilmiş malları istenildiği zamanki kıymeti ile ödemeleri sağlanmakta ve enflasyonun aşırı yükselişinden istifadesi önlenmektedir.

Madde 20. — Mahkemenin verdiği iflas kararı ilgili yerlere bildirilmekle ve ayrıca gazete ile ilan edilmektedir. Müflisten alacaklı ve borçlu olanların iflasın açıldığını bilmeleri önem arz etmektedir. İlgililerin iflastan haberdar olabilmelerini temin amacıyla basın ilan kurumu aracılığı ile yapılan ilanın yurt düzeyinde traji en yüksek beş gazeteden birinde ve ayrıca mahallî bir gazetede yapılması sağlanmaktadır.

Madde 21. — Kanunda, kambiyo senetlerinde yetki itirazının nereye yapılacağı konusunda açık bir hüküm yoktur. 168 inci maddenin 5 numaralı bendi değiştirilmekte, Yargıtayın görüşüne uygun olarak yetki itirazının tetkik merciine yapılacağı konusunda açıklık getirilmektedir.

Madde 22. — Borçlunun aciz halinde olduğunu bildirerek iflasını istemesi durumunda mahkeme, kendiliğinden bir incelemeye giremediği gibi borçludan aciz halinde bulunduğunu isbat etmesini de isteyememekte ve borçlunun beyanına göre onun iflasına karar vermek zorunda kalmaktadır. Bu durum, borçlunun alacaklılarına zarar vermek amacıyla iflasını istemesi halinde mahzurlar doğurmaktadır.

178 inci maddede yapılan değişiklikle, bu mahzur ortadan kaldırılmakta ve borçlunun ihtiyarî iflas talebinin kabulü, haklı olduğunun ispatı şartına bağlanmaktadır.

Madde 23. — Kanunun 206 ncı maddesinde, işçi alacakları ödenmesi sırası bakımından imtiyazlı alacak olarak kabul edilmiş ve birinci sırada yer almıştır.

Ancak, iflasın açılmasından evvelki işçi ücretlerinin yalnızca altı aylığına imtiyaz verilmesi yetersiz kalmaktadır. İflasın eşliğine gelmiş şirketler altı ayı aşan sürelerde de işçilerine ödeme yapmamaktadırlar. Ayrıca, işverenin iflası halinde uzun yıllar o iş yerinde çalışan işçinin, imtiyazlı alacaklar arasında yer verilmesi nedeniyle, kıdem ve ihbar tazminatını da almaması sonucu ortaya çıkmaktadır.

İşçi alacaklarının imtiyazsız kalması emekleriyle geçimini sağlayanların büyük mağduriyetlerine sebep olmaktadır. Bu mahzuru bertaraf maksadıyla 206 ncı madde değiştirilmekte, imtiyaz tanınan işçi aylıkları altı aydan bir yıla çıkarılmakta ve ayrıca işçi kıdem ve ihbar tazminatları da imtiyazlı alacaklar arasına alınmaktadır.

Madde 24. — İflasın ilanı yönünden, 20 inci maddeyle kanunun 166 ncı maddesinde yapılan değişikliğe paralel olarak 219 uncu maddede de değişiklik yapılmaktadır.

Madde 25. — Tasfiyeyi yapacak iflas idaresi, ilk alacaklılar toplantısında seçilmekte olduğundan bu toplantı büyük önem arz etmektedir. İlk alacaklılar toplantısını düzenleyen ve uygulamada zorlukları görülen 221 inci madde yeniden ele alınmaktadır. Alacaklılar toplantısının kararlarında yalnız alacaklılar ekseriyeti yeterli görülmemiş, buna alacak ekseriyetide eklenerek ikisinin bir arada aranması şartı getirilmiştir. Ayrıca büroonun kararlarına karşı şikâyet yolu açılmakta ve maksada uygun hükümlere bağlanmaktadır.

Madde 26. — Tasfiye, iflas idare memurlarınca yürütülmektedir. Tasfiyenin hızlı, adil, tarafsız ve dürüst bir şekilde sonuçlandırılması, alacaklılar tarafından belirlenen iflas idare memurlarının isabetle seçilmiş olması şartına bağlıdır.

İflas idare memurlarının seçiminde uygulamada görülen aksaklıkları bertaraf için, birinci alacaklılar toplantısında bir misli aday seçilmesi ve idare memurlarının bu adaylar arasından icra tetkik merciince belirlenmesi yoluna gidilmiş ve İsviçre ve Alman hukuklarına paralel olarak iflas idaresine ödenecek ücretin tarifeyle bağlanması uygun görülmüş ve 223 üncü maddede bunları sağlayan düzenleme yapılmıştır.

Madde 27. — İflas idaresinin sulh olabilme ve tahkim yapabilmeye 300 lira olan yetkisi, günün ekonomik şartları nazara alınarak yükseltilmektedir.

Madde 28. — İflas idaresini disipline edebilmek yönünden, icra tetkik merciine, iflas idare memurları üzerinde disiplin yetkisi verilmiş ve ayrıca azletme konusunda da yetkili kılınmıştır.

Bunun yanında, iflas idare memurları Türk Ceza Kanunu hükümlerinin tatbikinde memur sayılmışlardır.

Madde 29. — Sıra cetvelinin ilanında 20 ncı maddeyle kanunun 166 ncı maddesinde yapılan değişikliğe paralel olarak, sıra cetvelinin ilanı ile ilgili hükmü yönünden 234 üncü madde değiştirilmektedir.

Madde 30. — Bazı malların pazarlıkla satılması, ikinci alacaklılar toplantısından sonra müflisin konkordato teklif etmesi, görülmekte olan bir davaya ilişkin sulh ve feragat teklifinin görüşülmesi, tasfiyenin altı ay içinde bitirilememesi nedeniyle basit tasfiye usulüne karar vermek gibi belirli konularda alacaklılar, 240 ncı madde uyarınca yeniden toplantıya çağrılabilirler.

240 inci maddede yapılan değişiklikle, belirli konular için yapılan yeniden alacaklılar toplantısına katılma ve oy kullanma yönünden kolaylıklar getirilmektedir.

Madde 31. — 288 inci maddedeki ilan şekli diğer maddelerde yapılan değişikliğe paralel hale getirilmektedir.

Madde 32. — 298 inci madde ile Harçlar Kanununa göre, konkordatonun tasdiki kararı için gerekli olan ilam harcı peşin olarak alınmaktadır. Teklif olunan para ile orantılı olan harç miktarı büyük miktarlara ulaş-

bilmektedir. 290 nci maddeye göre de, mühlet içinde borçlunun malları üzerinde tasarruf yetkisi kaldırılmış bulunduğundan, harcı ödemesi mümkün olamamaktadır.

290 nci maddede yapılan değişiklikle, borçluya, konkordato tasdiki için gerekli olan ilam harcını karşılayacak bir miktar üzerinden mallarında tasarruf yetkisi verilmekte ve harcın ödenmesinde kolaylık getirilmektedir.

Madde 33. — 292 nci maddedeki ilan şekli, diğer maddelerde yapılan değişikliğe paralel hale getirilmektedir.

Madde 34. — 296 nci maddedeki ilan şekli, diğer maddelerde yapılan değişikliğe paralel hale getirilmektedir.

Madde 35. — 300 üncü maddedeki ilan şekli diğer maddelerde yapılan değişikliğe paralel olarak değiştirilmektedir.

Madde 36. — 302 nci maddede, alacağı itiraza uğramış alacaklıya dava açması için verilen sürenin başlangıcı belirsizdir. Yapılan değişiklikle, bu müddetin başlangıç tarihi kesin olarak belli edilmiştir.

Madde 37. — 309 uncu maddenin dördüncü fıkrasındaki tercüme hatası düzeltilmekte, «karar iflas daire-sine bildirilir.» ibaresi mehzaz kanuna uygun olarak «karar iflas idaresine bildirilir» şeklinde değiştirilmektedir.

Madde 38. — 311 inci maddede, hileli müflislere verilecek cezalar için Türk Ceza Kanununun 522 nci maddesinin tam olarak kendi sistemi içerisinde uygulanmasını sağlayacak değişiklik yapılmaktadır.

Madde 39. — 337 nci madde metninde yer alan «..bu yüzden zarar gören alacaklı» deyimini, bu madde ile ilgili olarak kabul edilmiş bulunan 11.12.1957 tarih ve 16/28 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı sonucu, suçun bir unsuru olarak aranmadığından metinden çıkarılmakta ve hapis cezasının asgarî haddi caydırıcılığı temin bakımından on günden başlatılmaktadır.

Madde 40. — 39 uncu maddedeki gerekçelerle 338 inci maddede yer alan «bu yüzden zarar gören» deyimini metinden çıkarılmaktadır.

Ayrıca, aciz haline düştüğü halde eski yaşamını rahatlıkla sürdüren borçluların mevcudiyeti karşısında, kanun hükümlerinin yeterli hale getirilmesi zarureti duyulmuş, 338 inci madde bu amaçla da ele alınmıştır. Aciz vesikası almış olan alacaklıların birden fazla olabileceği gözönünde tutulmuş ve bunlar arasındaki sırayı tayinde talep tarihi esas alınmıştır.

Madde 41. — 39 uncu maddedeki gerekçelerle 340 inci maddede yer alan «bu yüzden zarar gören» deyimini metinden çıkarılmakta ve caydırıcılığı temin bakımından hapis cezasının asgarî haddi on günden başlatılmaktadır.

Madde 42. — 30 uncu maddedeki gerekçelerle 341 inci maddede yer alan «bu yüzden zarar gören» deyimini metinden çıkarılmakta ve caydırıcılığı temin bakımından hapis cezasının asgarî haddi on günden başlatılmaktadır.

Madde 43. — 343 üncü maddedeki hapis cezasının asgarî haddi caydırıcılığı temin bakımından on güne çıkarılmaktadır.

Madde 44. — Kanundaki hafif hapis cezalarının büyük çoğunluğu 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunda ve Türk Ceza Kanununun 119 uncu maddesinde yapılan değişiklikler sonucu, zorunlu olarak para cezasına çevrilmekte ve tesirli olmamaktadır. Ceza hükümlerinin tesirli bir işlerliğe kavuşturulması ve kötü niyetli borçlularla daha iyi mücadele edilebilmesi için kanuna 352 a maddesi eklenmekte ve hapis cezalarının para cezasına çevrilmesi önlenmekte ve failer hakkında Türk Ceza Kanununun 119 uncu maddesinin uygulanmayacağı hükme bağlanmaktadır.

Madde 45. — 363 nci maddede yapılacak değişiklikle temyiz edilebilirlik sınırı onbin liradan günün ekonomik şartları gözönünde tutularak yükseltilmektedir.

Madde 46. — Yargıtay, 1.2.1984 gün ve 1983/9 E. ve 1984/2 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı ile Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 2494 sayılı Kanunla değişik 432/4 üncü maddesini yorumlamış ve yasal süre geçtikten sonra temyiz edilen veya temyiz kabiliyeti bulunmayan mahkeme kararlarında, yerel mahkemece temyiz isteminin reddine karar verilmeden dosyanın Yargıtaya gönderilmesi durumunda, Yargıtayca inceleme yapılamayacağı sonucuna varmıştır.

Bu durum işlerin lüzumsuz uzamasına neden olmaktadır. 365 inci maddeye bir fıkra eklenmekte ve Yargıtayın bu gibi dosyalar hakkında karar verebilmesi sağlanmaktadır.

Madde 47. — İcra ve İflas işlerine ait Yargıtay kararları «Yargıtay kararları dergisi»nde yayınlanmakta olduğundan halen uygulanmayan 14 üncü maddenin ikinci fıkrası ile Kanununun 109 uncu maddesinin ikinci fıkrası, 12 nci madde ile asıl yeri olan 108 inci maddeye alınmış olduğundan 109 uncu maddenin ikinci fıkrası metinlerden çıkarılmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Geçici madde, bu tasarıyla İcra ve İflas Kanununun değiştirilen hükümlerinin uygulanacağı zaman belirlenmektedir. Değiştirilen hükümlerin hangi olay ve işlemlerde ve ne zaman uygulanacağı açıkça sayılmak suretiyle gösterilmiştir.

Madde 48. — Kanunun yürürlüğünü göstermektedir. Kanun yayımı tarihinden bir ay sonra yürürlüğe girecektir.

Madde 49. — Yürütme ile ilgilidir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Halkçı Parti

Grup Başkanlığı

Tarih : 28.5.1984

Sayı : 71

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2004 Sayılı İcra İflas Kanununun 3890 Sayılı Kanunla Değişik 206 ncı Maddesinin 4 üncü Fıkrasının Birinci Sırasının Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifimiz ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz.

Feridun Şakir Ögünç
İstanbul

Salih Güngörmez
Kocaeli

Rıza Öner Çakan
Zonguldak

Sururi Baykal
Ankara

Muhteşem Vasıf Yücel
Zonguldak

Abdullah Çakırcı
Manisa

Kadir Narin
Diyarbakır

GEREKÇE

9.6.1932 tarihinde yürürlüğe giren 2004 sayılı İcra İflas Kanununun «Adi ve Rehinli Alacakların Sırası» matlabı taşıyan 206 ncı maddesi, 3.7.1940 tarih ve 3890 sayılı Kanunla değiştirilmiş bulunmaktadır.

Bu değişiklikle, ilk metindeki (iflasın açılmasından evvelki üç ay içinde gündelik veya parça üzerine çalışan fabrika işçileriyle sair işçilerin ücretleri) altı aya çıkarılmak suretiyle teminata bağlanmıştır.

1940 yılının hayat şartları ve istihdam politikasıyla uygun bir hale getirilen bu hüküm, günümüzün şartlarına artık cevap veremez hale gelmiştir. Bugün işinden ayrıldığı takdirde yeni bir iş bulması çok güç olan işçi, işverenin iktisadî durumu bozulduğu takdirde ücretinin tamamını alamamakta ve çalıştığı sürenin ücret olarak karşılığında bir kısmı işverenin uhdesinde kalmaktadır. Neticede işveren iflas edince altı ayı geçen sürelerle ait alacaklar imtiyazsız kalmaktadır. Bunun yanında, işverene senelerini vermiş bir işçinin kanundan ve toplu iş sözleşmelerinden doğan ihbar ve kıdem tazminatlarıyla, işyerinde tatbik edilen örneğin kıdemli işçiliği teşvik ikramiyesi ve sair sosyal yardımlarının da altıncı sıra yerine, birinci sıraya dahil edilerek teminata bağlanması gerekir. Bu şekilde bir değişiklik, işinden işverenin iflası neticesinde ayrılan işçiye yeni bir iş buluncaya kadar gerek kendisinin, gerekse aile efradının geçimini temin etme imkânını verecektir. Bu durum yürürlükte bulunan İş Kanunu ve 2822 sayılı Kanun ile İcra İflas Kanunu arasında bir uyum sağlayacaktır.

Ayrıca, yürürlükte bulunan metinde Birinci Sıranın (A) bendinde hizmetçi ücretlerinden 1 senelik olan kısım teminata bağlanmış gerek yazıhanenin memur ve müstahdemleriyle kâtip, daimî çalışan memurlarla gündelik veya parça üzerine çalışan fabrika işçileriyle sair işçilerin alacakları 6 ayla sınırlandırılarak teminata bağlanmıştır.

Bu durum İş Kanunlarına, 2821 ve 2822 sayılı Kanunlara tabi olan kimseler arasında bir fark yaratmaktadır. Bu farkın giderilmesi ve Anayasanın öngördüğü eşitlik ilkesine uygun bir hale getirilmesi için sürenin 1 yıla çıkarılması ve buna tekabül eden gerek kanun ve gerekse toplu iş sözleşmeleriyle işçi lehine sağlanmış olan ücret ve sosyal yardımlarla işçinin işyerinde çalışması neticesinde hak kazandığı ihbar ve kıdem tazminatlarının rüçhanlı olarak ödenmesi ve birinci sıraya alınması gerekir. Değişiklik bu amacı hedef almıştır.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ FERİDUN ŞAKİR ÖĞÜNÇ VE 6 ARKADAŞININ TEKLİFİ

2004 Sayılı İcra İflas Kanununun 3890 Sayılı Kanunla Değişik 206 ncı Maddesinin 4 üncü Fıkrasının Birinci Sırasının Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi

MADDE 1. — 2004 sayılı İcra İflas Kanununun 3890 sayılı Kanunla değişik 206 ncı maddenin 4 üncü fıkrasının birinci sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Birinci Sıra

A) İflasın açılmasından bir evvelki sene için hizmetçi ücretleri,

B) İflasın açılmasından bir evvelki sene için yazıhanenin memur, kâtip, ve müstahdemleriyle müessesede daimî çalışan memur ve müstahdemlerin ücretleri,

C) İflasın açılmasından evvelki bir sene için gündelik veya parça üzerine çalışan işçilerin gerek kanun ve gerekse toplu iş sözleşmelerinden doğan ücretleri, işyerinde ödenen sair ikramiye ve yardımları ile işyerinde hak kazanmış oldukları ihbar ve kıdem tazminatları,

D) Cenaze masrafları,

E) İlama müstenit ve paylaştırmaya kadar işleyecek karı ve koca ve çocuk nafakaları.»

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2004 sayılı İcra İflas Kanununun 3890 sayılı Kanunla Değişik 206 ncı Maddesinin 4 üncü Fıkrasının Birinci Sırasının Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifimiz ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasına müsaadelerinizi arz ederiz.

Saygılarımızla.

İmren Aykut
İstanbul Milletvekili

Fenni İslimyeli
İstanbul Milletvekili

Memduh Yaşa
İstanbul Milletvekili

Rıfat Bayazıt
Kahramanmaraş Milletvekili

G E R E K Ç E

9.6.1932 tarihinde yürürlüğe giren 2004 sayılı İcra İflas Kanununun «Adi ve Rehinli Alacakların Sırası» matlabı taşıyan 206 ncı maddesi, 3.7.1940 tarih ve 3890 sayılı Kanunla değiştirilmiş bulunmaktadır.

Bu değişiklikle, ilk metindeki (iflasın açılmasından evvelki üç ay içinde gündelik veya parça üzerine çalışan fabrika işçileriyle sair işçilerin ücretleri) altı aya çıkarılmak suretiyle teminata bağlanmıştır.

1940 yılının hayat şartları ve istihdam politikasıyla uygun bir hale getirilen bu hüküm, günümüzün şartlarına artık cevap veremez hale gelmiştir. Bugün işinden ayrıldığı takdirde yeni bir iş bulması çok güç olan işçi, işverenin iktisadi durumu bozulduğu takdirde ücretinin tamamını alamamakta ve çalıştığı sürenin ücret olarak karşılığında bir kısmı işverenin uhdesinde kalmaktadır. Neticede işveren iflas edince altı ay geçen sürelerle ait alacaklar imtiyazsız kalmaktadır. Bunun yanında, işverene senelerini vermiş bir işçinin kanundan ve toplu iş sözleşmelerinden doğan ihbar ve kıdem tazminatlarıyla, işyerinde tatbik edilen örneğin kıdemli işçiliği teşvik ikramiyesi ve sair sosyal yardımlarının da altıncı sıra yerine, birinci sıraya dahil edilerek teminata bağlanması gerekir. Bu şekilde bir değişiklik, işinden işverenin iflası neticesinde ayrılan işçiye yeni bir iş buluncaya kadar gerek kendisinin, gerekse aile efradının geçimini temin etme imkânını verecektir. Bu durum yürürlükte bulunan İş Kanunu ve 2822 sayılı Kanun ile İcra İflas Kanunu arasında bir uyum sağlayacaktır.

Ayrıca, yürürlükte bulunan metinde birinci sıranın (A) bendinde hizmetçi ücretlerinden 1 senelik olan kısım teminata bağlanmış gerek yazıhanenin memur ve müstahdemleriyle kâtip, daimî çalışan memurlarla gündelik veya parça üzerine çalışan fabrika işçileriyle sair işçilerin alacakları 6 ayla sınırlandırılarak teminata bağlanmıştır.

Bu durum iş kanunlarına, 2821 ve 2822 sayılı kanunlara tabi olan kimseler arasında bir fark yaratmaktadır. Bu farkın giderilmesi ve Anayasanın öngördüğü eşitlik ilkesine uygun bir hale getirilmesi için sürenin 1 yıla çıkarılması ve buna tekabül eden gerek kanun ve gerekse toplu iş sözleşmeleriyle işçi lehine sağlanmış olan ücret ve sosyal yardımlarla işçinin işyerinde çalışması neticesinde hak kazandığı ihbar ve kıdem tazminatlarının rüçhanlı olarak ödenmesi ve birinci sıraya alınması gerekir. Değişiklik bu amacı hedef almıştır.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ İMREN AYKUT VE 3 ARKADAŞININ TEKLİFİ

2004 Sayılı İcra İflas Kanununun 2890 Sayılı Kanunla Değişik 206 ncı Maddesinin 4 üncü Fıkrasının Birinci Sırasının Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi

MADDE 1, — 2004 sayılı İcra İflas Kanununun 2890 sayılı Kanunla değişik 206 ncı maddesinin 4 üncü fıkrasının birinci sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Birinci Sıra

- A) İflasın açılmasından bir evvelki sene için hizmetçi ücretleri,
- B) İflasın açılmasından bir evvelki sene için yazıhanenin memur, kâtip ve müstahdemleriyle müessesede daimî çalışan memur ve müstahdemlerin ücretleri,
- C) İflasın açılmasından evvelki bir sene için gündelik veya parça üzerine çalışan işçilerin gerek kanun ve gerekse toplu iş sözleşmelerinden doğan ücretleri, işyerinde ödenen sair ikramiye ve yardımları ile işyerinde hak kazanmış oldukları ihbar ve kıdem tazminatları,
- D) Cenaze masrafları,
- E) İlama müstenit ve paylaştırmaya kadar işleyecek kari ve koca ve çocuk nafakaları.»

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3, — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Adalet Komisyonu
Esas No. : 1/690, 2/99, 2/226
Karar No. : 81

30 . 5 . 1985

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İcra ve İflas Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Tasarısı ile İstanbul Milletvekili Feridun Şakir Ögünç ve 6 Arkadaşının 2004 Sayılı İcra İflas Kanununun 3890 Sayılı Kanunla Değişik 206 ncı Maddesinin 4 üncü Fıkrasının Birinci Sırasının Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi ve İstanbul Milletvekili İmren Aykut ve 3 Arkadaşının, 2004 Sayılı İcra İflas Kanununun 3890 Sayılı Kanunla Değişik 206 ncı Maddesinin 4 üncü Fıkrasının Birinci Sırasının Değiştirilmesine Dair Kanun Teklifi birleştirilmek ve tasarı esas alınmak suretiyle ilgili bakanlık temsilcilerinin ve teklif sahiplerinin de katılmalarıyla Komisyonumuzca incelenip görüşülmüş, gerekçesi uygun görülerek maddelerine, geçilmesi kabul edilmiş ve maddelere ilişkin kabul, ilave ve değişiklikler sırasıyla aşağıda açıklanmıştır.

1. Tasarının 1 ve 2 nci maddeleri aynen kabul edilmiştir.
2. Tasarının 3 üncü maddesinin 1 inci fıkrası yeniden redakte edilmiştir.
3. Tasarının 4 ve 5 inci maddeleri aynen benimsenmiştir.
4. Tasarının 6 ve 7 nci maddelerinin son kısmında bulunan «sonuçlanan» kelimesinden sonra maddelere açıklık getirmek üzere «taraf» kelimesi eklenmiştir.
5. Tasarının 8, 9 ve 10 uncu maddeleri aynen kabul edilmiştir.
6. Tasarının 11 inci maddesinin ilk fıkrasında redaksiyon yapılmış, ikinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle depolarda saklanan ve üzerinden haciz kalkan malların sahiplerine iadesi yanında, bu hal dışındaki nedenlerle de alınmayarak depolarda bırakılan malların iadesi mümkün hale getirilmiştir.

7. Tasarının 12 nci maddesinde redaksiyon yapılmıştır.
8. Tasarının 13, 14, 15, 16, 17, 18 ve 19 uncu maddeleri aynen benimsenmiştir.
9. Tasarının 20 nci maddesine yapılan ilave ile ilgililerin takip ve bilgi edinebilmeleri için iflas kararının Ticaret Sicili Gazetesinde de ilan edileceği hükme bağlanmış ve maddeye açıklık kazandırmak üzere «başka- ca» kelimesi «mahallî gazetede» olarak değiştirilmiştir.
10. Tasarının 21 inci maddesinde redaksiyon yapılmıştır.
11. Tasarının 22 nci maddesinde yapılan değişiklikle iflasa tabi bir borçlunun kendi iflasını istemesi halinde bütün aktif ve pasifi ile alacaklılarının isim ve adreslerini gösteren mal beyanını iflas talebine eklemesi zorunluluğu getirilmiş ve alacaklıların itiraz edebilmelerine imkân sağlamak için bu talebin 20 nci maddede yapılan düzenlemeye uygun olarak ilan edileceği hükme bağlanmıştır.
12. Günümüz şartlarında kanun ve sözleşmelerle işçilere ücretlerinin dışında verilen ve parayla ölçülebilen hak ve menfaatler de vardır. İflas halinde bunlara da öncelik tanınması, tasarı ile birleştirilen her iki teklifte göz önüne alınarak uygun görülmüş ve tasarının 23 üncü maddesinin C bendinde bu yolda gerekli ilave yapılmıştır.
13. Tasarının 24 üncü maddesinde yapılan düzenleme ile ilan keyfiyeti tasarının 20 nci maddesi ile paralel hale getirilmiş ve sürelerin hesabında son ilan tarihinin esas alınacağı belirtilmiştir.
14. Tasarının 25 inci maddesinin 3 üncü fıkrasında yapılan değişiklikle alacak ekseriyeti ile alacaklı ekseriyetinin biraraya gelmesinin her zaman mümkün olmayacağı düşünülerek kararların alacak tutarı ekseriyeti ile alınacağı hükme bağlanmıştır.
15. Tasarının 26 ncı maddesinde yapılan düzenleme ile 25 inci maddeye paralel olarak iflas idaresinin teşkilinde alacak tutarı ekseriyetine ağırlık verilmiş ve iflas idaresi daha sağlıklı şekilde çalışabilecek bir yapıya kavuşturulmuştur.
16. Tasarının 27 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.
17. Tasarının 28 inci maddesi 26 ncı maddede yapılan değişikliğe paralel olarak düzenlenmiştir.
18. Tasarının 29 uncu maddesinde yapılan değişiklikle ilanın diğer maddelere paralel olarak yapılacağı belirtilmiştir.
19. Tasarının 30 ve 31 inci maddeleri aynen kabul edilmiştir.
20. Tasarının 32 nci maddesi ifade düzgünlüğü sağlamak amacıyla redakte edilmiştir.
21. Tasarının 33, 34, 35, 36, 37, 38 ve 39 uncu maddeleri aynen benimsenmiştir.
22. Tasarının 40 inci maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesinde redaksiyon yapılmıştır.
23. Tasarının 41, 42 ve 43 üncü maddelerindeki ceza süresi caydırıcılığı temin amacıyla artırılmış ve 43 üncü maddedeki «tahmili» kelimesi «tesisi» şeklinde düzeltilmiştir.
24. Tasarının 44 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.
25. Tasarının 45 inci maddesinde yapılan değişiklikle gayrimenkul ihalelerinin yanında, menkul malların ihalelerinin feshine dair olan kararlarında temyiz edilebilmeleri imkânı getirilmiş, bu amaçla 363 üncü maddenin birinci fıkrasının 9 numaralı bendi de madde kapsamına alınmıştır.
26. Tasarının 46 ncı maddesinde yapılan düzenleme ile temyiz kabiliyeti olmayan bir kararın mahallî mahkemece reddedilmeden doğrudan Yargıtaya gönderilmesi halinde, Yargıtaya tanınan temyiz talebinin geri çevirme imkânı kaldırılmış ve doğrudan karara bağlaması kabul edilmiştir.
27. Tasarının kabul edilen 25 ve 26 ncı maddeleri ile iflas idaresinin seçiminde alacak tutarı ekseriyeti esas alınmıştır. 25.4.1985 tarihli 3182 sayılı Bankalar Kanununun 93 üncü maddesinde de iflas masasında banka alacağı bulunduğu halde iflas idaresinin teşkilinde alacak tutarı ekseriyeti esas alınmaktadır. Yine Bankalar Kanununun 92 nci maddesinde borçlunun kendi iflasını talep etmesi halinde tatbik edilecek hükümlere yer verilmiştir. Tasarının 22 nci maddesinde de aynı konu Bankalar Kanununda ki hükme paralel olarak düzenlenmiştir.

Aynı konunun iki ayrı kanunda yer alması uygulamada tereddüt doğuracağından ve konunun esas kanunda düzenlenmesi kanun tekniği açısından daha uygun olacağından Bankalar Kanununun 92 ve 93 üncü maddelerinin yürürlükten kaldırılması uygun görülmüştür.

Bankalar Kanununun özel görevli bankaların ipotekli alacaklarının tahsilini düzenleyen 94 üncü maddesi hükmü, aynı konuda hiçbir tefriğe gitmeksizin İcra ve İflas Kanununun genel hükümlerinin uygulanmasının eşitlik ilkesine uygun düşeceği sonucuna varıldığından yürürlükten kaldırılmıştır.

Evlilik birliğinin korunması ile ilgili tedbirlerin sulh hâkimi tarafından alınacağına dair Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 500 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmak suretiyle daha önce aynı kanunla yapılan değişiklik ile İcra ve İflas Kanunundaki bu değişikliklere paralellik sağlanmış, çocuk teslimi de dahil olmak üzere konu ile ilgili tedbirlerin Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 101 inci maddesi uyarınca herhangi bir Hukuk Mahkemesinden istenebilmesine imkân tanınmıştır.

Yapılan bu düzenlemeye paralel olarak Tasarının adı da değiştirilmiştir.

28. — Tasarının Geçici Maddesi ile 48 ve 49 uncu maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygı ile arz olunur.

Başkan
Ali Dizdaroğlu
Antalya

Başkanvekili
4 ve 5 inci maddeye muhalifim
Ahmet İlhami Kösem
Malatya

Kâtip
İbrahim Aydoğan
İçel

Üye
Çoşkun Bayram
Adana

Üye
Alpaslan Pehlivanlı
Ankara

Üye
Özgür Barutçu
Diyarbakır

Üye
Sabahattin Eryurt
Erzurum

Üye
İhsan Nuri Topkaya
Ordu

Üye
Hasan Altay
Samsun

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

İcra ve İflas Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — İcra ve İflas Kanununun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Sorumluluk

Madde 5. — İcra ve iflas dairesi görevlilerinin kusurlarından doğan tazminat davaları, ancak idare aleyhine açılabilir. Devletin, zararın meydana gelmesinde kusuru bulunan görevlilere rücu hakkı saklıdır. Bu davalara adliye mahkemelerinde bakılır.»

MADDE 2. — İcra ve İflas Kanununun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Zimmet

Madde 6. — İcra dairesine tevdi veya bu dairece tahsil olunan veya muhafaza altına alınan paraların, ilgili memur tarafından zimmete geçirilmesi halinde, zimmete geçirilen miktar, cezai takibat sonucu beklenmeden ve tazmin yolunda bir hükme hacet kalmaksızın hazine tarafından derhal icra veznesine yatırılır. Devletin asıl sorumlulara rücu hakkı saklıdır.»

MADDE 3. — İcra ve İflas Kanununun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Gözetim ve denetim

Madde 13. — İcra ve iflas dairesi, tetkik mercii görevini ifa eden hâkimin daimî gözetimi ve denetimi altındadır. Bu daireler, Cumhuriyet savcısının da gözetimine ve denetimine tabidir. Cumhuriyet savcıları, bu daireleri en az yılda bir defa denetlerler. İcra ve iflas dairesi, adalet müfettişleri vasıtasıyla da denetime tabi tutulur.

İcra ve iflas memur ve yardımcılarının disiplin cezasını gerektiren fiil ve hallerinden dolayı, haklarında Devlet Memurları Kanununun disiplin cezalarına ilişkin hükümleri uygulanır.»

MADDE 4. — İcra ve İflas Kanununun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 59. — Takip masrafları borçluya aittir. Alacaklı, yapılmasını talep ettiği muamelenin masrafını ve ayrıca takip talebinde bulunurken borçlunun 62 nci maddeye göre yapabileceği itirazın kendisine tebliğ masrafını da avans olarak peşinen öder.

Alacaklı ilk ödenen paradan masraflarını alabilir.»

MADDE 5. — İcra ve İflas Kanununun 62 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Takibe itiraz edildiği, borçlunun yatırdığı veya 59 uncu maddeye göre alacaklının yatırdığı avanstaki karşılık suretiyle üç gün içinde bir muhtıra ile alacaklıya tebliğe gönderilir.»

MADDE 6. — İcra ve İflas Kanununun 68 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

«İtirazın kaldırılması talebinin kabulü halinde borçlu, bu talebin reddi halinde ise alacaklı, diğer tarafın talebi üzerine yüzde onbeşten aşağı olmamak üzere tazminata mahkûm edilir. Borçlu, menfi tespit ve istirdat davası açarsa yahut alacaklı genel mahkemede dava açarsa, hükmolunan tazminatın tahsili dava sonuna kadar tehir olunur ve dava lehine sonuçlanan için, daha önce hükmedilmiş olan tazminat kalkar.»

MADDE 7. — İcra ve İflas Kanununun 68 a. maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

«İtirazın muvakkaten kaldırılması talebinin kabulü halinde borçlu, bu talebin reddi halinde ise alacaklı, diğer tarafın talebi üzerine yüzde onbeşten aşağı olmamak üzere tazminata mahkûm edilir. Borçlu, borçtan kurtulma, menfi tespit veya istirdat davası açarsa yahut alacaklı genel mahkemede dava açarsa, hükmolunan taz-

ADALET KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

İcra ve İflas Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve 3182 Sayılı Bankalar Kanununun 92, 93 ve 94 üncü Maddeleri ile Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 500 üncü Maddesinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — İcra ve İflas Kanununun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Gözetim ve denetim

Madde 13. — İcra ve iflas daireleri tetkik mercii hâkiminin daimî gözetimi ve denetimi altındadır. Bu daireler Cumhuriyet Savcıları ve adalet müfettişleri vasıtası ile denetime tabi tutulur. Cumhuriyet Savcıları bu daireleri yılda en az bir defa denetlerler.

İcra ve iflas memur ve yardımcılarının disiplin cezasını gerektiren fiil ve hallerinden dolayı, haklarında Devlet Memurları Kanununun disiplin cezalarına ilişkin hükümleri uygulanır.»

MADDE 4. — Tasarının 4 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Tasarının 5 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — İcra ve İflas Kanununun 68 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

«İtirazın kaldırılması talebinin kabulü halinde borçlu, bu talebin reddi halinde ise alacaklı, diğer tarafın talebi üzerine yüzde onbeşten aşağı olmamak üzere tazminata mahkûm edilir. Borçlu, menfi tespit ve istirdat davası açarsa yahut alacaklı genel mahkemede dava açarsa, hükmolunan tazminatın tahsili dava sonuna kadar tehir olunur ve dava lehine sonuçlanan taraf için, daha önce hükmedilmiş olan tazminat kalkar.»

MADDE 7. — İcra ve İflas Kanununun 68/a maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

«İtirazın muvakkaten kaldırılması talebinin kabulü halinde borçlu, bu talebin reddi halinde ise alacaklı, diğer tarafın talebi üzerine yüzde onbeşten aşağı olmamak üzere tazminata mahkûm edilir. Borçlu, borçtan kurtulma, menfi tespit veya istirdat davası açarsa yahut alacaklı genel mahkemede dava açarsa, hükmolunan

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

minatın tahsili, dava sonuna kadar tehir olunur ve dava lehine sonuçlanan için, daha önce hükmedilmiş olan tazminat kalkar.»

MADDE 8. — İcra ve İflas Kanununun 75 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 75. — İtirazının iptaline veya kati veya muvakkat surette kaldırılmasına karar verilen borçlu, bu kararın kendisine tebliğinden itibaren üç gün içinde yukarıdaki maddede gösterildiği üzere beyanda bulunmaya mecburdur.

İptal veya kaldırma kararı borçlunun vicahında verilmiş ise bu müddet, kararın tefhiminden başlar.»

MADDE 9. — İcra ve İflas Kanununun 78 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Haciz istemek hakkı, ödeme emrinin tebliği tarihinden itibaren bir sene geçmekle düşer. İtiraz veya dava halinde bunların vukuundan hükmün katileşmesine kadar veya alacaklıyla borçlunun icra dairesinde taksit sözleşmeleri yapmaları halinde taksit sözleşmesinin ihlaline kadar geçen zaman hesaba katılmaz.»

MADDE 10. — İcra ve İflas Kanununun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Haciz olunacak mallar başka yerde ise haciz yapılmasını malların bulunduğu yerin icra dairesine hemen yazar. Bu halde hacizle ilgili şikâyetler, istinabe olunan icra dairesinin tabi bulunduğu tetkik merciince çözümlenir.»

MADDE 11. — İcra ve İflas Kanununun 88 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

«Adalet Bakanlığı, mahcuz malların muhafazası için uygar göreceği yerlerde depo ve garaj açabilir. Bu yerlerin çalışma esas ve usulleri yönetmelikte gösterilir. Alınacak depo ve garaj ücretleri Adalet Bakanlığınca belirlenir.

İcra dairesi borçluya, depo ve garajlarda saklanıpta üzerinden haciz kalkan malı, vereceği münasip süre içinde geri almasını resen bildirir. Verilen süre içinde borçlu eşyayı almazsa, icra memuru tetkik merciinin kararı ile menkul satışlarına ilişkin hükümler uyarınca bunları satar. Elde edilen miktardan muhafaza ve satış giderleri ödenir. Artan miktar icra dairesinde muhafaza olunur.»

MADDE 12. — İcra ve İflas Kanununun 108 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

«Muvakkaten haczedilmiş olan mallarla ihtiyaten haczedilen mallar ancak 113 üncü maddenin son fıkrasında yazılı hallerde satılabilir.»

MADDE 13. — İcra ve İflas Kanununun 116 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«İkinci artırmada mal en çok artıranın üstünde bırakılır. Şu kadar ki, artırma bedelinin malın tahmin edilen kıymetinin yüzde ellisini bulması ve satış isteyen alacağına rüçhanı olan alacakların toplamından fazla olması ve bundan başka paraya çevirme ve paraların paylaşılması masraflarını geçmesi şarttır.»

MADDE 14. — İcra ve İflas Kanununun 119 uncu maddesinin 5 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«5. Mahcuz malın tahmin edilen değeri yüzbin lirayı geçmezse.»

MADDE 15. — İcra ve İflas Kanununun 129 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Şayet yukarıdaki fıkrada yazılı miktar elde edilmemişse gayrimenkul en çok artıranın taahhüdü baki kalmak üzere artırma ilanında gösterilen müddet sonunda en çok artıranı ihale edilir. Şu kadar ki, artırma bedelinin malın tahmin edilen kıymetinin yüzde ellisini bulması ve satış isteyen alacağına rüçhanı olan alacakların toplamından fazla olması ve bundan başka paraya çevirme ve paylaşılma masraflarını geçmesi lazımdır. Böyle fazla bir bedelle alıcı çıkmazsa satış talebi düşer.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

tazminatın tahsili dava sonuna kadar tehir olunur ve ve dava lehine sonuçlanan taraf için, daha önce hükme-dilmiş olan tazminat kalkar.»

MADDE 8. — Tasarının 8 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Tasarının 9 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Tasarının 10 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — İcra ve İflas Kanununun 88 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

«Adalet Bakanlığı mahcuz malların muhafazası için uygun göreceği yerlerde depo ve garaj açabilir. Alınacak depo ve garaj ücretleri Adalet Bakanlığınca belirlenir. Bu yerlerin çalışma esas ve usulleri yönetmelikte gösterilir.

İcra dairesi, depo ve garajlarda saklanıpta, hukuken artık depo ve garajda muhafazasına gerek kalmayan malı, vereceği münasip süre içinde geri almasını ilgililere resen bildirir. Verilen süre içinde eşya geri alınmazsa, icra memuru tetkik merciinin kararı ile menkul satışlarına ilişkin hükümler uyarınca bunları satar. Elde edilen miktardan muhafaza ve satış giderleri ödenir. Artan miktar icra dairesinde muhafaza olunur. Bu hükümden ortaya çıkan ihtilaflar tetkik mercii tarafından basit yargılama usulüne göre çözümlenir.»

MADDE 12. — İcra ve İflas Kanununun 108 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

«Muvakkaten veya ihtiyaten haczedilen mallar ancak 113 üncü maddenin son fıkrasında yazılı hallerde satılabilir.»

MADDE 13. — Tasarının 13 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14. — Tasarının 14 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Tasarının 15 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 16. — İcra ve İflas Kanununun 133 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 133. — Gayrimenkul kendisine ihale olunan kimse derhal veya verilen mühlet içinde parayı vermezse, ihale kararı icra memuru tarafından kaldırılarak teminat akçesi alıcının ikinci fıkra gereğince mesul bulunduğu meblağa mahsup edilmek üzere alıkonulur. Kendisinden evvel en yüksek teklifte bulunan kimsenin ileri sürdüğü pey, 129 uncu maddenin ilk fıkrasına uygun bulunması ve bu kimsenin adresinin de malum olması halinde bir muhtıra tebliğ edilerek arzettiği bedelle gayrimenkul kendisine teklif edilir ve üç gün zarfında almaya razı olursa ona ihale olunur. Razi olmaz veya cevapsız bırakılırsa veya bulunmazsa gayrimenkul icra dairesince hemen artırmaya çıkarılır. Bu artırma ilgililere tebliğ edilmeyip yalnızca satıştan en az yedi gün önce yapılacak ilanla yetinilir. Bu artırmada, teklifin 129 uncu maddenin ikinci fıkrasındaki hükümlere uyulması şartıyla gayrimenkul en çok artırana ihale olunur.

İhaleye katılıp daha sonra ihale bedelini yatırmamak suretiyle ihalenin feshine sebep olan tüm alıcılar ve kefilleri, teklif ettikleri bedel ile son ihale bedeli arasındaki farktan ve diğer zararlardan ve ayrıca temerrüt faizinden müteselsilen mesuldürler. İhale farkı ve temerrüt faizi ayrıca hükme hacet kalmaksızın dairece tahsil olunur.»

MADDE 17. — İcra ve İflas Kanununun 135 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Gayrimenkul borçlu tarafından veya hacizden evvelki bir tarihte yapıldığı resmî bir belge ile belgelenmiş bir akte dayanmayarak başkaları tarafından işgal edilmekte ise onbeş gün içinde tahliyesi için borçluya veya işgal edene bir tahliye emri tebliğ edilir. Bu müddet içinde tahliye edilmezse zorla çıkarılıp gayrimenkul alıcıya teslim olunur.»

MADDE 18. — İcra ve İflas Kanununun 150 b. maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 150 b. — Rehin kiraya verilmiş bir gayrimenkul ise icra memuru, alacaklının talebi üzerine takibin kesinleşmesini beklemeden kiracıları da takipten haberdar eder ve işleyecek kiralarn icra dairesine ödenmesini emreder. Kiracı ihtara rağmen kira paralarını icra dairesine yatırmazsa hakkında 356 ncı madde hükmü kıyasen uygulanır»

MADDE 19. — İcra ve İflas Kanununun 162 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 162. — Borçlunun ve ailesinin idareleri için iflas memurunun bıraktığı maller müstesna olmak üzere borçlu, defteri yapılmış olan malları aynen veya istenildiği zamanki kıymetiyle vermeye mecburdur.»

MADDE 20. — İcra ve İflas Kanununun 166 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Daire, kararı kendiliğinden ve derhal tapuya, ticaret sicil memurluğuna, gümrük ve posta idarelerine, mahallî ticaret odalarına, sanayi odalarına ve borsalara ve diğer lazım gelenlere bildirir, Daire ayrıca, kararı, yurt düzeyinde traşı en yüksek beş gazeteden biri ile birlikte iflas edenin muamele merkezinin bulunduğu yerdeki bir gazetede ilan eder. Traşı en yüksek gazetenin yayınlandığı yer aynı zamanda muamele merkezi ise başkaca ilan yapılmaz.»

MADDE 21. — İcra ve İflas Kanununun 168 inci maddesinin birinci fıkrasının 5 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«5. Borçlu olmadığı veya borcun itfa edildiği veya mehil verildiği veya alacağın zamanasına uğradığı veya yetki hakkında itiraz etmek istiyorsa, bunu sebepleriyle birlikte beş gün içinde tetkik merciine bir dilekçe ile bildirerek merciden itirazın kabulüne dair bir karar getirmedikçe cebri icaya devam olunacağı ihtar.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 16. — Tasarının 16 ncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 17. — Tasarının 17 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 18. — Tasarının 18 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19. — Tasarının 19 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 20. — İcra ve İflas Kanununun 166 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Daire, kararı kendiliğinden ve derhal tapuya, ticaret sicil memurluğuna, gümrük ve posta idarelerine, mahallî ticaret odalarına, sanayi odalarına ve borsalara ve diğer lazım gelenlere bildirir. Daire, ayrıca kararı, yurt düzeyinde traî en yüksek beş gazeteden biri ile birlikte iflas edenin muamele merkezinin bulunduğu yerdeki bir gazete ve Ticaret Sicili Gazetesinde ilan eder. Traî en yüksek gazetenin yayınlandığı yer aynı zamanda muamele merkezi ise mahallî gazetede ilan ya pılmaz.»

MADDE 21. — İcra ve İflas Kanununun 168 inci maddesinin birinci fıkrasının 5 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«5. Borçlu olmadığı veya borcun itfa edildiği veya mehil verildiği veya alacağın zaman aşımına uğradığı veya yetki itirazını sebepleri ile birlikte beş gün içinde tetkik merciiine bir dilekçe ile bildirerek merciden itirazın kabulüne dair bir karar getirmediği takdirde cöbri icraya devam olunacağı ihtarı.»

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 22. — İcra ve İflas Kanununun 178 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«İflasa tabi bir borçlu, aciz halinde bulunduğunu bildirecek yetkili mahkemeden iflasını isteyebilir. Borçlu bu isteğinde haklı olduğunu ispat ederse iflasına karar verilir.»

MADDE 23. — İcra ve İflas Kanununun 206 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının birinci sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Birinci Sıra

- A) İflasın açılmasından evvelki bir yıl için hizmetçi ücretleri;
- B) İflasın açılmasından evvelki bir yıl için yazıhanenin memur, kâtip ve müstahdemleri ile müessesede daimî çalışan memur ve müstahdemlerin ücretleri;
- C) İflasın açılmasından evvelki bir yıl için gündelik veya parça üzerine çalışan fabrika işçileri ile sair işçilerin ücretleri;
- D) Cenaze masrafları;
- E) İlamla müstenid ve paylaşımaya kadar işleyecek karı kloca ve çocuk nafakaları;
- F) İşçi ihbar ve kıdem tazminatları.»

MADDE 24. — İcra ve İflas Kanununun 219 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Tasfiye adi şekilde yapılacaksa iflas dairesi keyfiyeti yurt düzeyinde traşi en yüksek beş gazeteden biri ile birlikte iflas edenin muamele merkezinin bulunduğu yerdeki bir gazetede ilan eder. Traşi en yüksek gazetenin yayınlandığı yer aynı zamanda muamele merkezi ise başka ilan yapılmaz.»

MADDE 25. — İcra ve İflas Kanununun 221 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 221. — İlk alacaklılar toplantısında iflas memuru veya yardımcılarından biri başkanlık eder. Memur, alacaklı oldukları tercihan ellerinde noter veya ipotek senedi gibi resmî senetle sabit olan kişilerden bir veya iki alacaklı veya mümessilleriyle birlikte bir büro teşkil eder.

Kendileri veya mümessilleri bulunan alacaklılar, malûm alacaklar tutarının en az dörtte birini temsil etmesi halinde toplantı nisabı hâsıl olur. Toplantıda bulunanlar beş kişiden az ise bunların, alacak tutarının yarısına sahip olması şarttır.

Kararların verilmesinde, alacak ekseriyeti ile alacaklı ekseriyetinin bir araya gelmesi şartı aranır. Başkan reye iştirak etmez. Ancak, oylar eşit gelirse başkan oyu ile bir tarafa katılır.

Reylerin muteber olup olmayacağı hakkındaki ihtilafı büro halleder. Büronun işlemlerine karşı ilgililer toplantı tarihinden itibaren yedi gün içinde tetkik merciine şikâyette bulunabilirler. Şikâyet sebebinin yerinde görülmesi ancak karar ekseriyetinin bozulması halinde nazara alınır. Aksi takdirde şikâyet ret olunur.

MADDE 26. — İcra ve İflas Kanununun 223 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 223. — Toplanan alacaklılar, tasfiyenin havale edileceği iflas idaresinin kaç kişiden teşekkül edeceği hakkında karar verirler ve yeterli bilgi ve tecrübeye sahip Türk vatandaşlarından seçecekleri bir misli adayı icra tetkik merciine bildirirler. Mercî, iflas idaresini oluşturacak olanları gösterilen adaylar arasından seçer. Ancak, iflas idaresi için tek kişi kararlaştırılmış olsa dahi, mercî, iflas idaresini oluşturacaklardan en az bir kişiyi kurulca seçilen adaylar dışından da seçebilir.

Tasfiye, iflas dairesince, yukarıdaki fıkraya göre teşkil edilen iflas idaresine havale olunur. İflas idaresine, Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve ilki yılda bir yenilenen ücret tarifesine göre ücret ödenir.

İflas idaresi iflas dairesinin murakabesi altındadır. Bu halde iflas dairesi aşağıdaki görevleri yerine getirir:

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 22. — İcra ve İflas Kanununun 178 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«İflasa tabi bir borçlu, aciz halinde bulunduğunu bildirerek yetkili mahkemeden iflasını isteyebilir. Borçlu, bu halde bütün aktif ve pasifi ile alacaklarının isim ve adreslerini gösteren mal beyanını iflas talebine eklemek zorundadır. İflas talebi, 166 ncı maddenin 2 nci fıkrasındaki usulle ilan edilir.»

MADDE 23. — İcra ve İflas Kanununun 206 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının birinci sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Birinci Sıra

- A) İflasın açılmasından evvelki bir yıl için hizmetçi ücretleri;
- B) İflasın açılmasından evvelki bir yıl için yazıhanenin memur, katip ve müstahdemleri ile müessesede daimi çalışan memur ve müstahdemlerin ücretleri;
- C) İflasın açılmasından evvelki bir yıl için gündelik veya parça üzerine çalışan fabrika işçileri ile sair işçilerin kanun ve sözleşmelerden doğan ücret ve para ile ölçülebilen hak ve menfaatleri;
- D) Cenaze masrafları;
- E) İlama müstenid ve paylaştırmaya kadar işleyecek karı, koca ve çocuk nafakaları;
- F) İşçi ihbar ve kıdem tazminatları.»

MADDE 24. — İcra ve İflas Kanununun 219 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Tasfiye adı şekilde yapılacaksa iflas dairesi keyfiyeti 166 ncı maddenin 2 nci fıkrasındaki usulle, ilan eder. Bu maddedeki sürelerin hesabında son ilan tarihi esas alınır.»

MADDE 25. — İcra ve İflas Kanununun 221 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 221. — İlk alacaklılar toplantısında iflas memuru veya yardımcılarından biri başkanlık eder. Memur, alacaklı oldukları tercihan ellerinde noter veya ipotek senedi gibi resmî senetle sabit olan kişilerden bir veya iki alacaklı veya mümessilleriyle birlikte bir büro teşkil eder.

Kendileri veya mümessilleri bulunan alacaklılar, malum alacaklar tutarının en az dörtte birini temsil etmesi halinde toplantı nisabı hâsıl olur. Toplantıda bulunanlar beş kişiden az ise bunların, alacak tutarının yarısına sahip olması şarttır.

Kararlar, alacak tutarı ekseriyeti ile alınır

Reylerin muteber olup olmayacağı hakkındaki ihtilafı büro halleder. Büronun işlemlerine karşı ilgililer toplantı tarihinden itibaren yedi gün içinde tetkik merciine şikâyette bulunabilirler. Şikâyet sebebinin yerinde görülmesi ancak karar ekseriyetinin bozulması halinde nazara alınır. Aksi takdirde şikâyet red olunur.

MADDE 26. — İcra ve İflas Kanununun 223 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 223. — İflas idaresi üç kişiden oluşur. Toplanan alacaklıların yapacağı seçimde, bu sayının iki katı, bu konuda yeterli bilgi ve tecrübeye sahip kişi aday gösterilir. Bu adaylardan dört âdedi alacak tutarına göre ekseriyeti teşkil edenlerce, iki âdedi ise alacaklılar sayısı itibarıyla ekseriyeti teşkil edenlerce seçilir ve icra tetkik merciine bildirilir. İcra tetkik mercii, iflas idaresini teşkil edecek üç kişiden ikisini alacak ekseriyetine sahip olanların gösterdiği dört aday, birini ise alacaklı ekseriyetinin gösterdiği iki aday arasından seçer. (Tasfiye, iflas dairesince, yukarıdaki fıkraya göre teşkil edilen iflas idaresine havale olunur.

İflas idaresi kararlarını çoğunlukla alır. İflas masasına alacaklı olarak müracaat eden alacaklılar, tebliğati kabule elverişli adres göstermek ve Adalet Bakanlığınca çıkarılacak tarifede gösterilecek yazı ve tebliğ mas-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

1. Alacaklılar toplantısının kararlarına, alacakların menfaatine uygun görmediği bütün tedbirlere ve idarece kabul edilen alacaklar ile istihkak iddialarının kabulüne dair olan kararlardan kanuna ve hâdiseye uygun görmediklerine karşı yedi gün içinde tetkik merciiine müracaatla itiraz etmek,

2. İflası idare edenlerin ücretleriyle masrafları da dahil olmak üzere hesap pusulalarını merciiin tasdikine arz etmek»,

MADDE 27. — İcra ve İflas Kanununun 226 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«İdare, ikiyüzbin liraya kadar olan alacaklardan doğrudan doğruya, daha ziyade alacaklılardan alacaklılar toplanmasının vereceği yetkiyle sulh olabilir ve tahkim yapabilir.»

MADDE 28. — İcra ve İflas Kanununun 227 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 227. — 8 inci maddenin bir ve ikinci fıkraları ve 9, 11, 16 ve 359 uncu maddelerin icra dairelerine ait hükümleri iflas idaresi hakkında da uygulanır.

İcra tetkik mercii, iflas idaresi üzerinde gözetim yetkisine sahip olup gerektiğinde iflas idaresini teşkil edenlerin görevine son verebilir. Tetkik mercii, görevine son verilen veya istifa edenin yerine evvelki namzetler arasından veya dışardan yenisini seçer.

İflas idaresini teşkil edenler kusurlarından ileri gelen zarardan sorumludurlar. Bu davalara adliye mahkemelerinde bakılır.

İflas idaresini teşkil edenler Türk Ceza Kanununun uygulanmasında memur sayılırlar.»

MADDE 29. — İcra ve İflas Kanununun 234 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«İflas idaresi sıra cetvelini iflas dairesine verir ve alacaklıları yurt sathında traşi en yüksek beş gazeteden birinde yaptıracağı ilan yoluyla haberdar eder.»

MADDE 30. — İcra ve İflas Kanununun 240 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 240. — Alacaklıların ekseriyeti ister yahut iflas idaresi lüzumuna kani olursa yeniden alacaklılar toplanması için davet yapılabilir. Yeniden alacaklılar toplantısının gündemindeki konular hakkında alacaklıların oyu, kendilerinin bilinen adreslerine taahhütlü bir mektupla yazılacak davet üzerine ve imzası noterlikçe tasdikli cevap yazısı ile elde edilebilir.

Nisap hakkında 221 inci madde hükümleri uygulanır.»

MADDE 31. — İcra ve İflas Kanununun 288 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Tetkik merciiince mülhlet yurt sathında traşi en yüksek beş gazeteden birinde ilan olunur ve icra dairesiyle tapu dairesine bildirilir. Borçlu bir tacir ise ticaret sicili memurluğuna ve deniz ticaretiyle meşgul ise ayrıca gemi sicil memurluğuna da haber verilir. Borçlunun gemisi sicile kayıtlı olduğu takdirde gemi sicil memuru, konkordato mehli hakkında sicile şerh verir. Bu şerh Türk Ticaret Kanununun 879 uncu maddesindeki şerhin hukuki neticesini meydana getirir.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

rafları için avans vermek suretiyle iflas idaresince alınacak kararların kendilerine tebliğini isteyebilirler. Bu muameleyi yaptırmış alacaklılar hakkında iflas idare memurunun kararlarına karşı kanun yolları kendilerine tebliğ tarihinden itibaren işlemeye başlar

İflas idaresine, Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve iki yılda bir yenilenen ücret tarifesine göre ücret ödenir.

İflas idaresi iflas dairesinin mürakabesi altındadır. Bu halde iflas dairesi aşağıdaki görevleri yerine getirir :

1. Alacaklılar toplantısının kararlarına, alacaklıların menfaatine uygun görmediği bütün tedbirlere ve idarece kabul edilen alacaklar ile istihkak iddialarının kabulüne dair olan kararlardan kanuna ve hadiseye uygun görmediklerine yedi gün içinde tetkik merciiine müracaatla itiraz etmek,

2. İflası idare edenlerin ücretleriyle masrafları da dahil olmak üzere hesap pusulalarını merciiin tasdikine arz etmek.»

MADDE 27. — Tasarının 27 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 28. — İcra ve İflas Kanununun 227 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 227. — 8 inci maddenin bir ve ikinci fıkraları ve 9, 11, 16 ve 359 uncu maddelerin icra dairelerine ait hükümleri iflas idaresi hakkında da uygulanır.

İcra tetkik mercii, iflas idaresi üzerinde gözetim yetkisine sahip olup gerektiğinde iflas idaresini teşkil edenlerin görevine son verebilir. Tetkik mercii, görevine son verilen veya istifa edenin yerine, önceki adaylar arasından 223 üncü maddedeki esaslar dairesinde yenisini seçer.

İflas idaresini teşkil edenler kusurlarından ileri gelen zarardan sorumludurlar. Bu davalara adliye mahkemelerinde bakılır.

İflas idaresini teşkil edenler Türk Ceza Kanununun uygulanmasında memur sayılırlar.»

MADDE 29. — İcra ve İflas Kanununun 234 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«İflas idaresi sıra cetvelini iflas dairesine verir ve alacaklıları 166 ncı maddenin 2 nci fıkrasındaki usule göre ilan yoluyla haberdar eder.

MADDE 30. — Tasarının 30 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 31. — Tasarının 31 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 32. — İcra ve İflas Kanununun 290 ıncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Borçlu, komiserin nezareti altında işlerine devam edebilir. Ancak, borçlu, mühletin ilanından itibaren, konkordato tasdik kararı için gerekli harcı karşılamak üzere buna yeter miktardaki malları üzerinde komiserin nezareti altında tasarrufta bulunma yetkisi hariç olmak üzere, rehin ve ipotek tesis edemez, gayrimenkul satamaz, kefil olamaz ve ivazsız tasarruflarda bulunamaz. Aksi takdirde yapılan aktitler hükümsüzdür.»

MADDE 33. — İcra ve İflas Kanununun 292 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Alacaklılar, komiser tarafından ilan tarihinden itibaren yirmi gün içinde alacaklarını bildirmeye yurt dışında traşi en yüksek beş gazeteden birinde yapılacak ilanla davet olunur. Ayrıca, ilanın birer sureti adresi belli olan alacaklılara posta ile gönderilir. İlanda, hilafına hareket eden alacaklıların bilançoda kayıtlı olmadıkça konkordato müzakeresine kabul edilmeyecekleri ihtar da yazılır.»

MADDE 34. — İcra ve İflas Kanununun 296 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Mahkeme, komiseri dinledikten sonra kısa bir zamanda kararını verir. Karar vermek için tayin olunan celse, yurt dışında traşi en yüksek beş gazeteden birinde ilan edilir. İtiraz edenlerin haklarını müdafaa için celsede bulunabilecekleri de ilana yazılır.»

MADDE 35. — İcra ve İflas Kanununun 300 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Hüküm, kesinleşince yurt dışında traşi en yüksek beş gazeteden birinde ilan edilir; icra dairesi ile tapu dairesine, mahallî ticaret odalarına, sanayi odalarına ve borsalara ve borçlunun sıfatına göre evvelce ihbar edilmiş ise ticaret sicili memurluğuna ve gemi sicil memurluğuna tebliğ olunur.»

MADDE 36. — İcra ve İflas Kanununun 302 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 302. — Ticaret mahkemesi, konkordatonun tasdiki kararında alacaklı itiraza uğramış olan alacaklılara, dava açmak için, konkordatonun tasdiki kararının yüze karşı verilmesi halinde tefhim aksi takdirde tebliğ tarihinden itibaren başlamak üzere yedi günlük bir müddet tayin eder. Bu müddet içerisinde dava açmayanların hakları düşer.»

MADDE 37. — İcra ve İflas Kanununun 309 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Konkordato üzerine verilen karar iflas idaresine bildirilir.»

MADDE 38. — İcra ve İflas Kanununun 311 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Bir numaralı bentte yazılı malların kıymetine göre Türk Ceza Kanununun 522 nci maddesi tatbik olunur.»

MADDE 39. — İcra ve İflas Kanununun 337 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Müddeti içinde beyanda bulunmak üzere mazereti olmaksızın icra dairesine gelmeyen veya yazılı beyanda bulunmayan borçlular, alacaklının şikâyeti üzerine, tetkik mercii tarafından on günden bir aya kadar hafif hapis cezasıyla mahkûm edilir. Borçlunun haczi kabil mallarını alacaklının bildiği veya bilmesi lazım geldiği ispat olunursa borçluya ceza verilmez.»

MADDE 40. — İcra ve İflas Kanununun 338 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 338. — Bu Kanuna göre istenen beyanı hakikate aykırı surette yapan kimse, alacaklının şikâyeti üzerine tetkik mercii tarafından bir aydan bir seneye kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.

Hakkında aciz vesikası alınmış borçlu, asgarî ücretin üstünde bir geçim sürdürdüğü, aciz vesikası hamili alacaklının alacağının aciz vesikasına bağlanmasından en geç beş sene içinde müracaatı üzerine sabit olursa,

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 32. — İcra ve İflas Kanununun 290 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Borçlu, komiserin nezareti altında işlerine devam edebilir. Fakat, borçlu, mühletin ilanından itibaren, rehin ve ipotek tesis edemez, gayrimenkul satamaz, kefil olamaz ve ivazsız tasarruflarda bulunamaz. Aksi takdirde yapılan akitler hükümsüzdür. Ancak konkordato tasdik kararı için gerekli harcı karşılamak üzere buna yeter miktardaki malları üzerinde komiserin nezareti altında tasarrufta bulunabilir.»

MADDE 33. — Tasarının 33 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 34. — Tasarının 34 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 35. — Tasarının 35 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 36. — Tasarının 36 ncı maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 37. — Tasarının 37 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 38. — Tasarının 38 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 39. — Tasarının 39 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 40. — İcra ve İflas Kanununun 338 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 338. — Bu Kanuna göre istenen beyanı hakikate aykırı surette yapan kimse, alacaklının şikayeti üzerine tetkik mercii tarafından bir aydan bir seneye kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.

Hakkında aciz vesikası alınmış borçlu, asgarî ücretin üstünde bir geçim sürdürdüğü, aciz vesikası hamili alacaklının alacağının aciz vesikasına bağlanmasından en geç beş sene içinde müracaatı üzerine sabit olursa,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

asgarî ücretin üstünde kalan gelirlerinden icra tetkik mercii'nin dörtte birden az olmamak üzere tespit edeceği kısmını merci kararının kesinleşmesinden itibaren on geç bir ay içinde ve aciz vesikasındaki borcun ödenmesine kadar her ay icra dairesine yatırmaya mecburdur. Bu mükellefiyeti yerine getirmeyen borçlu bir aydan bir seneye kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır. Hafif hapis cezasının tatbikine başlandıktan sonra borçlu o tarihe kadar icra veznesine yatırmak zorunda olduğu meblağı öderse tahliye edilir. Borçlu yeniden ödemelerini tatil ederse bakiye cezası infaz olunur, ancak bakiye borcun tamamını öderse cezadan kurtulur.

Borçlunun nafaka borçluları dahil üçüncü şahıstan yardım görmesi, asgarî ücretin üstünde eline geçen para ve menfaatlerin icra tetkik mercii kararı ile belirlenecek kısmını, icra veznesine yatırmak mükellefiyetini ortadan kaldırmaz.

İkinci fıkradaki hükmün tatbikini birden fazla aciz vesikası hamili alacaklı talep etmiş ise, bunlar talep tarihi sırasıyla öncelik hakkını haizdir.»

MADDE 41. — İcra ve İflas Kanununun 340 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 340. — 111 inci madde mucibince veya alacaklının muvafakatı ile icra dairesinde kararlaştırılan borcu ödeme şartını, makbul bir sebep olmaksızın ihlal eden borçlu, alacaklının şikâyeti üzerine tetkik mercii tarafından on günden bir aya kadar hafif hapis cezası ile cezalandırılır.»

MADDE 42. — İcra ve İflas Kanununun 341 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 341. — Çocuk teslimi hakkındaki ilamın icrası sırasında çocuğu gizleyen veya ilâmın icrasından sonra tekrar kaçırın borçlu ile bu fiillere bilerek iştirak edenler, lehine hüküm verilmiş kimsenin şikâyeti üzerine, tetkik mercii tarafından, on günden bir aya kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 43. — İcra ve İflas Kanununun 343 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 343. — Yalnız kendisi tarafından yapılacak olan bir işin yapılması veya bir işin yapılmaması yahut bir irtifa hakkının tahmili veya kaldırılması hakkındaki ilam hükümlerine makbul mazerete müstenit olmaya- rak muhalefet eden borçlular, hüküm lehine verilmiş olan kimsenin şikâyeti üzerine, tetkik mercii tarafından on günden bir aya kadar hafif hapis cezasına mahkûm edilirler.»

MADDE 44. — İcra ve İflas Kanununa 352 nci maddesinden sonra aşağıdaki 352a. maddesi eklenmiştir.

«Madde 352. — a) Bu Kanun uyarınca hükmolunan cezalar tecil edilemez, hürriyeti bağlayıcı cezalar 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde yazılı para cezasına ve tedbirlere çevrilemez, failleri hakkında Türk Ceza Kanununun 119 uncu maddesi hükmü uygulanmaz.»

MADDE 45. — İcra ve İflas Kanununun 363 üncü maddesinin birinci fıkrasının son paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«İlişkin kararlarla bu Kanunda temyiz kabiliyeti kabul edilen kararlar tefhim veya tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde temyiz edilebilir. Şu kadar ki, 1, 2, 3 ve 5 inci bentlerde takip konusu alacağın; 4, 6, 7, 8, 9, 11, 15, 16 ve 17 nci bentlerde merci ara kararının taalluk ettiği malın veya hakkın değerinin ve 10 uncu bentte sırası itiraza uğrayan alacağın tutarının yüzbin lirayı geçmesi şarttır.»

MADDE 46. — İcra ve İflas Kanununun 365 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

«Yangıtay, birinci fıkra kapsamına girdiği halde reddine karar verilmemiş temyiz talebini, bu fıkraya göre incelenmek üzere geri çevirebileceği gibi doğrudan da karara bağlayabilir.»

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

asgari ücretin üstünde kalan gelirlerinden icra tetkik mercisinin dörtte birden az olmamak üzere tespit edeceği kısmını merci kararının kesinleşmesinden itibaren en geç bir ay içinde ve aciz vesikasındaki borcun ödenmesine kadar her ay icra dairesine yatırmaya mecburdur. Bu mükellefiyeti yerine getirmeyen borçlu bir aydan bir seneye kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır. Hafif hapis cezasının tatbikine başladıktan sonra borçlu o tarihe kadar icra veznesine yatırmak zorunda olduğu meblağı öderse tahliye edilir.

Borçlu ödemelerini tekrar keserse, geri kalan cezası infaz olunur, ancak, bakiye borcun tamamını ödediği takdirde cezadan kurtulur.

Borçlunun nafaka borçluları dahil üçüncü şahıstan yardım görmesi, asgari ücretin üstünde eline geçen para ve menfaatlerin icra tetkik mercii kararı ile belirlenecek kısmını, icra veznesine yatırmak mükellefiyetini ortadan kaldırmaz.

İkinci fıkradaki hükmün tatbikini birden fazla aciz vesikası hamili alacaklı talep etmiş ise, bunlar talep tarihi sırasıyla öncelik hakkını haizdir.»

MADDE 41. — İcra ve İflas Kanununun 340 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 340. — 111 inci madde mucibince veya alacaklının muvafakati ile icra dairesinde kararlaştırılan borcu ödeme şartını, makbul bir sebep olmaksızın ihlal eden borçlu, alacaklının şikayeti üzerine tetkik mercii tarafından bir aydan üç aya kadar hafif hapis cezası ile cezalandırılır.»

MADDE 42. — İcra ve İflas Kanununun 341 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 341. — Çocuk teslimi hakkındaki ilamın icrası sırasında çocuğu gizleyen veya ilamın icrasından sonra tekrar kaçırın borçlu ile bu fiillere bilerek iştirak edenler, lehine hüküm verilmiş kimsenin şikâyeti üzerine, tetkik mercii tarafından, bir aydan üç aya kadar hafif hapis cezasıyla cezalandırılır.»

MADDE 43. — İcra ve İflas Kanununun 343 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Madde 343. — Yalnız kendisi tarafından yapılacak olan bir işin yapılması veya bir işin yapılmaması yahut bir irtifak hakkının tesisi veya kaldırılması hakkındaki ilam hükümlerine makbul mazerete müstenit olmayarak muhalefet eden borçlular, hüküm lehine verilmiş olan kimsenin şikayeti üzerine, tetkik mercii tarafından bir aydan üç aya kadar hafif hapis cezasına mahkûm edilirler.»

MADDE 44. — Tasarının 44 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 45. — İcra ve İflas Kanununun 363 üncü maddesinin birinci fıkrasının 9 numaralı bendi ile bu fıkranın son paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«9. Menkul ve gayrimenkul malların ihale kararlarının feshine veya fesih talebinin reddine;

İlişkin kararlarla bu Kanunda temyiz kabiliyeti kabul edilen kararlar tefhim veya tebliğ tarihinden itibaren on gün içinde temyiz edilebilir. Şu kadar ki 1, 2, 3 ve 5-inci bentlerde takip konusu alacağın; 4, 6, 7, 8, 9, 11, 15, 16 ve 17 nci bentlerde merci ara kararının taalluk ettiği malın veya hakkın değerinin ve 10 uncu bentte sırası itiraza uğrayan alacağın tutarının yüzbin lirayı geçmesi şarttır.»

MADDE 46. — İcra ve İflas Kanununun 365 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

«Yargıtay, birinci fıkra kapsamına girdiği halde reddine karar verilmemiş temyiz talebini, geri çevirmeyip doğrudan karara bağlar.»

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 47. — İcra ve İflas Kanununun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrası ile 109 uncu maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE — İcra ve İflas Kanununun bu Kanunla değiştirilen hükümleri kanunun yürürlüğe girmesinden önceki olay ve işlemler hakkında da uygulanır.

Şu kadar ki, bu Kanunun, İcra ve İflas Kanununun;

a) 59, 62, 162 ve 168 inci maddelerinde değişiklik yapan hükümleri, Kanunun yürürlüğünden sonra yapılacak takipler hakkında,

b) 68 ve 68a maddelerinde değişiklik yapan hükümleri, Kanunun yürürlüğünden sonra yapılacak itirazlar hakkında,

c) 78 inci maddesinde değişiklik yapan hükmü, Kanunun yürürlüğünden sonra yapılacak taksit sözleşmeleri hakkında,

d) 79 uncu maddesinde değişiklik yapan hükmü, Kanunun yürürlüğünden sonra yapılacak şikayetler hakkında,

e) 116, 129 ve 133 üncü maddelerinde değişiklik yapan hükümleri, Kanunun yürürlüğünden sonra vukubulacak satış talepleri üzerine yapılacak satışlar hakkında,

f) 135 inci maddesinde değişiklik yapan hükmü, Kanunun yürürlüğünden sonra kesinleşen satışlar hakkında,

g) 221 inci maddesinde değişiklik yapan hükmü, Kanunun yürürlüğünden sonra yapılacak alacaklılar toplantısı hakkında,

h) 223 üncü maddesinde değişiklik yapan hükmü, Kanunun yürürlüğünden sonra yapılacak iflas idare memuru seçimleri ile tahakkuk ettirilecek ücretler hakkında,

ı) 166, 219, 234, 240, 288, 292, 296 ve 300 üncü maddelerinde değişiklik yapan hükümleri, Kanunun yürürlüğünden sonra yapılacak ilanlar hakkında,

j) 302 nci maddesinde değişiklik yapan hükmü, Kanunun yürürlüğünden sonra verilecek kararlar hakkında,

k) 337, 338, 340, 341 ve 343 üncü maddelerinde değişiklik yapan hükümleri ile Bu Kanunla getirilen 342a maddesi hükmü, Kanunun yürürlüğünden sonra işlenecek suçlar hakkında,

l) 363 üncü maddesinde değişiklik yapan hükmü, Kanunun yürürlüğünden sonra verilecek kararlara karşı yapılacak temyiz talepleri hakkında.

Uygulanır,

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 47. — a) İcra ve İflas Kanununun 14 ve 109 uncu maddelerinin ikinci fıkraları,
b) 25.4.1985 gün ve 3182 sayılı Bankalar Kanununun 92, 93 ve 94 üncü maddeleri,
c) Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 500 üncü, maddesi,
Yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE — Tasarının Geçici maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 48. — Bu Kanun yayımı tarihinden bir ay sonra yürürlüğe girer.

MADDE 49. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

3 . 5 . 1985

Başbakan

T. Özal

Devlet Bakanı - Başbakan Yardımcısı

İ. K. Erdem

Devlet Bakanı

C. Büyükbaş

Devlet Bakanı

A. Karaevli

İçişleri Bakanı

Y. Akbulut

Millî Eğitim Gençlik ve Spor Bak.

M. V. Dinçerler

Ulaştırma Bakanı

V. Atasoy

Sanayi ve Ticaret Bakanı

H. C. Aral

Devlet Bakanı

K. Oksay

Devlet Bakanı

A. Tenekeci

Adalet Bakanı

M. N. Eldem

Dışişleri Bakanı V.

M. Yılmaz

Bayındırlık ve İskân Bakanı V.

S. N. Türel

Tarım Orman ve Köyşleri Bak.

H. H. Doğan

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

S. N. Türel

Devlet Bakanı

A. M. Yılmaz

Devlet Bakanı

M. T. Titiz

Millî Savunma Bakanı V.

K. Oksay

Maliye ve Gümrük Bakanı

A. K. Alptemoçin

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı

M. Aydın

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

M. Kalemli

Kültür ve Turizm Bakanı

M. M. Taşçıoğlu

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 48. — Tasarının 48 inci Maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 49. — Tasarının 49 uncu maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

